

Моето твърдение за Обещания Месия

от Хазрат Мирза Гулам Ахмад – Обещания Месия и Махди (Мир на душата му)

Тази статия е написана лично от Обещания Месия (Мир на душата му) и е публикувана в „Review of Religions (Преглед на религиите)“, септември 1904 г. (Том 3, No.9).

Господа, сега ще кажа нещо относно собствените си твърдения, публикувани в тази страна. Здравият разум и историята свидетелстват за факта, че когато тъмнината на греха засенчва земята, когато в света са разпространени всякакви видове престъпления и злото е върховно, когато духовните чувства са умъртвени, когато земята се омърсява с неморални практики и любовта към Бог е вкочанена в сърцата на хората, тогава започва да духа отровен вятър, Божията милост заповядва в мъртвите сърца отново да бъде вдъхнат живот и земята пак да се съживи. Както има смяна на сезоните във физическия свят, така има революции в духовния свят. През есента дърветата губят зеленината и свежестта си, остават без листа и клони, и изглеждат като човек в последна фаза на туберкулоза, който губи своята плът и кръв, или като прокажен с обезобразено от проказата лице и окапали крайници. Но те не остават в това състояние. Идва друг период, след есента настъпва пролет, когато в мъртвите растения се влива нов живот и те се отрупват със свежи листа. Подобно на тези промени във физическия свят, има промени и революции в духовния свят, периоди на светлина и мрак се редуват като деня и нощта. В определени етапи от историята на света, хората са лишени от духовни добродетели и съвършенството на мъжествеността, също като дърветата през есента, докато в други етапи от небето духа вятър, който отново вдъхва живот в сърцата им.

Нашето време сега е началото на пролет. Безжизнеността на есента беше видяна в Пенджаб през дните, когато тази страна беше под властта на сикхите. Тогава знанието доста се изгуби, а невежеството беше широко разпространено. Религиозните книги бяха такава рядкост и не се намираха никъде, освен в някои височайши семейства, незасегнати от потисничеството на сикхите. Нощта на господството на сикхите беше последвана от деня на британската власт, която ни донесе безценната благодат на мира. Истината е, че ако се погледнат всеобщият мир и сигурност в страната, и удобствата, на които се наслаждаваме, не е основателно да се сравняват дните от господството на сикхите дори с нощите на британското правителство. Времето, в което живеем, е време на физическа и духовна благословия, а вече настъпилото е знак за богатата реколта, която все още можем да пожънем.

Вярно е обаче, че бидейки началото на нова епоха, този период представя различни лица. Някои от тези лица са противни, защото вървят срещу праведността и истинското познание за Бог, а други имат привлекателни черти и блясък на праведност. Няма съмнение обаче, че британското правителство е положило големи усилия да разпространи познанието в страната и да прокара каузата на науката и знанието. Отпечатани са копия на книги в степен неизвестна в

никоя предишна епоха, които са направени достъпни за всички. Това широко разпространение на познанието е изкарало наяве много скрити библиотеки и публикувало много редки ръкописи, променяйки по този начин цялостния облик на обществото само за няколко години. Заедно с разрастването на обучението и разпространението на знания, за които говорях, на практика е имало непрекъснато отклонение от стандарта за непорочност, а семето на атеизма е покълнало дълбоко в повечето сърца. Няма съмнение относно ползите и богатата за нас от британското господство, нито някой може да постави под съмнение несравнимите мир и свобода установени от него в страната, но повечето хора не са се възползвали правилно от тези свобода и мир. Вместо да благодарят на Бог за Неговия голям ангажимент да ни постави под благоприятното върховенство на такова миролюбиво и добро правителство, повечето хора са били напълно небрежни и безразлични към Бог, отдали се изцяло на занимания и грижи на този свят, толкова напълно, все едно че този свят е постоянното им местопребиваване и не са под контрола на по-висша сила и нямат задължения към Него. Както се случва обикновено, с мира престъпленията стават по-очевидни и поради всекидневно увеличаващото се безсърдечие и безразличие, страната в момента е в много опасно състояние. Невежите извършват най-брутални и гнусни дела като диваци, а всеки слой на обществото е малко или много замесен в някакъв вид зло. Публичните домове се посещават много по-често от други заведения, а професиите с открита неморалност се увеличават ежедневно. В същото време, местата за поклонение се използват само за извършване на церемонии лишени от живот и вътрешна стойност. За кратко време настъпва буен изблик на зло и произвол, и както наводнението унищожава всички насипи и помита цели села пред себе си за една нощ, така наводнението от страсти помита пред себе си всички бариери към греха. Кимерийски мрак се е разстлал над света и е достигнал точката, в която трябва или да се прероди и получи светлина от небето, или да бъде напълно унищожен. Но пророческите предсказания ни дадоха да разберем, че краят ще дойде след хиляди години. Още повече, новият физически ред на света, предизвикан от многобройните открития и изобретения на миналия и настоящия век, ясно показва подобна промяна към по-добро в духовната система на света. Има належаща нужда от такава духовна реформа, защото светът е на ръба на духовно унищожение и е толкова покварен, че небесният гняв трябва да пламне срещу него. Силата на страстите расте прекалено силна, а духовните тенденции са съвсем отслабени и светлината на вярата е угаснала. Ето защо, от небето трябва да пламне светлина, която да разбие облаците на мрака надвиснали над този свят, защото, както виждаме всеки ден, мракът на нощта не се разсейва докато не се появи небесната светлина. Както има небесна светлина, която осветява кътчетата на земята, така има и небесна светлина, която осветява кътчетата на сърцето и истинността на тези два закона е очевидна.

“ ...близо шест хиляди години след времето на Адам... Бог ще вдъхне в мъж душата на истината, любовта и познанието, подобно на Адам, и

този мъж ще бъде наречен Месията, защото самият Бог ще помаже душата му с мир от Неговата любов

...Този Месия, който поради обещанието на Бог относно появяването му е наречен Обещания Месия в свещените книги...”

Тъй като Бог е сътворил човека, Негов неизменен закон е да пръска светлината си сред хората чрез един от тях, за да има единство и единение между тях. Избраният за целта човек получава от Бог светлината на съвършеното Божествено познание, пие дълбоко от извора на Неговата съвършена любов, чува Неговия глас, върви по пътеката на Неговото съвършено удоволствие и има силен устрем да води другите към светлината, познанието и любовта, които са му дадени. Така, водени от него и споделящи познанието му поради близката си връзка с него, останалите хора също биват предпазвани от грях и наставлявани по пътя на благочестие и правда.

Съгласно този почитан закон, Всемогъщият Бог е предвещал чрез устата на Неговите пророци, че близо шест хиляди години след времето на Адам, когато тъмнината ще властва над света и неудържимият прилив на страсти ще угаси любовта към Бог и направи пороците доминиращи, Бог ще вдъхне в мъж душата на истината, любовта и познанието, подобно на Адам, и този мъж ще бъде наречен Месията, защото самият Бог ще помаже душата му с мехлем от Неговата любов. Този Месия, който поради обещанието на Бог относно появяването му е наречен Обещания Месия в свещените книги, е предсказано, че срещу *Сатаната*, и ще има могъща битка между него и злия, ще бъде създаден да се изправи финалната битка между доброто и злото. За това духовно сражение *Сатаната* ще изкара цялата си войска на бойното поле и ще използва цялата си мощ и ресурси. Това ще бъде невиджана досега битка между доброто и злото, в която хитростите на *Сатаната* и начините му за заблуждение на хората ще се изчерпат. След тежка битка Божият Месия ще отблъсне силите на мрака и великолепието, величието, единството и светостта на Бог ще възтържествуват на земята и ще продължат да се провъзгласяват в продължение на хиляди години, на седмия ден от Свещените Книги на Бог. Тогава ще дойде краят. Аз съм този Месия: нека всеки желаещ ме приеме.

Може би някои от присъстващите изпитват съмнения относно съществуването на *Сатаната* и биха се учудили при споменаването на *Сатаната* и неговото войнство. Нека имат предвид, че в сърцето си всеки човек изпитва влечение към доброто и влечение към злото. Първото от тях в ислямския закон се приписва на ангела, добрия дух, а второто – на *Сатаната*, злия дух. Човек понякога е предразположен към доброто, а друг път към злото, и това се има предвид под битката между доброто и злото. Мисля, че на това събиране има много мъже, които при чуването на моето твърдение за Обещано Месийство и Божествено откровение ме наричат лъжец и гледат с презрение на него, но аз не ги осъждам, така е било винаги. Всеки пратеник на Бог е трябвало да слуша обиди и презрителни слова от своите хора в ранните етапи на своята мисия и може да се каже, че един пророк не е непочитан, а се намира в началото на своя път като пророк.

Този Свещен Пророк – и Пратеник на Бог – на който Светия Коран е бил разкрит, и който ни даде най- висшия от всички закони, чиито последователи сме горди да се наричаме, е бил приет по същия начин от своите хора. В продължение на тринадесет години той е претърпял гонения и мъчения в ръцете на враговете си, сам и беззащитен, изтърпял е техните подигравки, обиди и безчинства с най-голямо търпение и сдържаност – всички тези жестокости на враговете му достигат своята кулминация в това най-грубо нараняване – неговото прогонване от Мека. Кой тогава е знаел, че на този беззащитен и окаян мъж е отредено да стане предводител на милиони човешки същества? Такъв е Божественият закон, че отначало Божиите пратеници биват осмивани и презирани. Много малко ги разпознават още в началото и следователно те трябва да страдат в ръцете на невежи и да понасят всякакъв вид цинизми, обиди и подигравки докато не дойде времето Бог да отвори сърцата на хората за тяхното приемане.

Такова е моето твърдение. Всемогъщият Бог ми е отредил задачата да премахна отчуждението между Него и човека и да възстановя връзката на чистота и любов с неговия Божествен творец - това е моята мисия като Обещания Месия. Аз съм избран да сложа крайна религиозните войни и да положи основите на мира, хармонията и разбирателството между хората, да разкрия религиозните истини, които дълго са били скрити за простосмъртния, да покаже истинска духовност като разсея мрака на страстите пред лицето му, да разкрия Свещените сили в човека чрез молитва или концентрация на вниманието, и най-важното – да възстановя чистото и великолепно единство на Бог, което е изчезнало от лицето на земята. Всичко това няма да е в резултат от моята сила, а от всемогъщата сила на Него, който господства на небето и земята. Виждам, че от една страна Всемогъщият Бог ми е открил Неговото тайно познание и правейки ме приемник на Неговото откровение ми е дал устрем за извършване на тези реформи, а от друга – Той самият е подготвил сърца, които са готови да приемат моите думи.

Виждам, че откакто бях определен от Всемогъщия Бог, в света се случва мощна революция. Докато в Европа и Америка доктрината за Божествеността на Исус се отрича от всички разумно мислещи, в Индия идолопоклонничеството бързо губи почва. Въпреки че тези хора са все още невежи за истинската духовност и се задоволяват само с няколко думи, които съдържат формален израз на техните убеждения, те са разкъсали много връзки придържащи ги към неверието и сега като че ли стоят на прага на единството. Надявам се в близко бъдеще Божиата милост да хване много от тях за ръка и да ги постави в крепостта на единството където има само мир и безопасност, и където на човек се дава абсолютна любов, абсолютен страх и абсолютно познание. Това не е просто желание, а Всемогъщият Бог ми е дал радостните вести, които ме карат да храня тази надежда. Изразът на тази божествена заповед е осъществен в тази страна, за да могат различните хора скоро да се съберат в едно стадо и нощта на раздора и враждата да се превърне в ярко утро на мира и хармонията.

Общата надежда на всички религиозни групи е, че различните хора най-сетне ще станат една нация. Християните мислят, че идва време, когато всички народи по света ще приемат

доктрината за Божествеността на Исус (Мир на душата му). Евреите хранят наивната надежда, че техният Месия скоро ще се появи и ще ги направи наследници на цялата земя и ще приобщи езичниците към еврейската вяра. Ислямските пророчества също дават надежда за появяването на Месия, който ще направи исляма доминиращата и универсална религия в света, а обещаното време на появата е до началото на 14 век на Хиджра. И в този момент брамините на Санатана Дхарма нетърпеливо очакват появяването на *аватар*, който ще разпространи истинската вяра в целия свят. Арийците, въпреки че не вярват в предсказания, споделят тези универсални възгледи и се опитват по всякакъв начин да разпространят арийската религия в Изтока и Запада. Будизмът също не изостава в това движение, той също показва признаци на активност и реформи. Но най-удивителното от всичко, което може би предизвиква смях, е че в това съревнование на религиите за превъзходство, дори общността на чистачите не е равнодушна, а също осъзнава сериозната нужда да се защити от вражеските религии. Накратко, съревнованието между религиите е ожесточено и всяка група се стреми да завладее други религии. В религиозния свят има по-силно вълнение от това, което се предизвиква в морето от буря, и както вълните се удрят една друга, така правят и религиите в момента.

Описаните по-горе различни движения довеждат човек до заключението, че е дошло времето, когато Всемогъщият Бог е пожелал да събере всички хора в едно общество. Относно това време, Той казва в Свещения Коран:

И през този ден Ние ще допуснем някои от тях да се надигнат против други и ще затръби тръба. Тогава Ние ще ги съберем всички заедно. (Глава 18: Стих 20)

Този и предишните стихове казват, че когато има ожесточена борба за надмощие между различните религии и те бушуват като вълните в океана, Всемогъщият Бог ще създаде ново вероизповедание, което ще привлече всички податливи сърца към себе си. Тогава те ще разберат какво е религия и в тях ще бъде вкаран нов живот, душата на истинската праведност, и ще отпият от извора на истинското познание на Бог. Този свят не може да свърши докато това предсказание, което е обявено от Свещения Коран преди 1300 години, бъде изпълнено.

Свещеният Коран споменава много други знаци от отминалите векове кога всички хора ще бъдат събрани в една религия; например че реките по принцип ще бъдат разделени на канали, че земята ще покаже скритите си съкровища от минерали, изобретения и науки, че ще има такива средства (относно печатните преси), които ще размножават книгите в големи количества, че ще бъдат открити превозни средства, които ще заменят камилите и ще улеснят хората в тяхното придвижване, че средствата за кореспонденция и смесване на различни хора ще бъдат улеснени, че слънцето и луната ще бъдат затъмнявани на определени дати в месеца на Рамадан. Всички тези знаци на милосърдието на Бога ще бъдат следвани от други, които показват небесния гняв, *т.е.* избухването на убийствена чума, която ще покоси всеки град и село, напълно опустошавайки някои от тях и оставяйки други частично обезлюдени. Това ще

бъде страховитият Божи гняв, защото знаците предадени в ръцете на Неговия Пратеник ще бъдат опровергани, а изпратеният от него Апостол ще бъде отблъснат и наречен самозванец.

Всички изброени по-горе знаци, които Свещеният Коран описва като знаци за появяването на Обещания, са се случили през този век. Така има ясен път за всеки, който изпълнява Неговата воля и разбира моето появяване, защото всички определени за появяването на Обещания Месия знаци са разкрити от Бог за мен. Освен споменатите по-горе знаци, Свещеният Коран посочва времето за появяването на Обещания Месия и по друг начин. В него се казва, че един ден с Бог е равен на хиляда години, както е посочено в стиха:

И те те молят да се ускори наказанието, но Аллах няма никога да наруши Своето обещание. Наистина един ден у твоя Повелител се равнява на хиляда години по ваше пресмятане. (Глава 22: Стих 48)

Следователно, упоменатите в Корана седем дни означават седем хиляди години, което представлява съвременната епоха, считано от времето на Адам до края, за който се говори в свещените книги на Бог. Не искам да кажа, че седем хиляди години е цялото време от създаването до края на света, защото от Свещения Коран става ясно, че светът е съществувал преди Адам, за който се говори в Свещено писание. Разбира се, не можем да кажем кои са били хората живели тогава на земята, защото нямаме подробности за това. Но излиза, че един цикъл на този свят продължава седем хиляди години, и следователно също седем дни, като всеки ден се брои за хиляда години. Не можем да кажем през колко такива цикъла е преминал светът досега и колко Адамовци са умрели преди нашия Адам (Мир на душата му). Тъй като Бог винаги е бил Твореца, ние вярваме, че Неговото творение трябва винаги да е съществувало под една или друга форма, въпреки че ни е трудно да посочим конкретната форма. И тук християнската вяра е допуснала грешка, защото християните вярват, че светът, небето и земята са създадени само преди шест хиляди години, а преди това творещата сила на Бог никога не е била използвана. Не смятам, че който и да е разумен човек може да се присъедини към такава вяра, която привидно е абсурдна. От друга страна, Свещеният Коран ни учи на доктрини, чиято истинност не може никога да бъде поставена под съмнение. Той ни учи, че Бог винаги е бил Творец и винаги ще бъде такъв, и ако пожелае, може да унищожи небето и земята, а после да ги сътвори отново още хиляди пъти. Той ни казва, че от Адам, който е наш предшественик, до края на този цикъл има период от седем хиляди години, които са като седем дни с Бог. Светият Пророк Мухаммад, мир и благословиите на Аллах да бъде с него, се е появил пет хиляди години след Адам, или на петия ден от този цикъл. Това е посочено в глава 'Асар (Следобед), чиито букви, според начина на пресмятане на цифри от букви, представлява броя изминали години от Адам (Мир на душата му) до времето на разкриване на тази глава на Светия Пророк, мир и благословиите на Аллах да бъде с него. Според тези изчисления, сега са изминали шест хиляди години от Адам (Мир на душата му) и цикълът ще завърши след период от още хиляда години.

Свещения Коран, както и предишните книги, ни дават да разберем, че Божият Пратеник, който ще се появи в последните векове в подобие на Адам (Мир на душата му), и който ще бъде наречен Месия, ще бъде роден в края на шестото хилядолетие след Адам (Мир на душата му), както Адам (Мир на душата му), който е роден в края на шестия ден. Тези знаци са достатъчни, за да доведат мислещия ум до истинското заключение. Седемте хиляди години на този цикъл са разделени и според доминирането на доброто или злото – във всяко нечетно хилядолетие са доминирали целомъдрието и правилното напътствие, а през всяко четно хилядолетие е властвал *Сатаната*. През петото хилядолетие нашият Свети Пророк, мир и благословиите на Аллах да бъде с него, е бил роден, за да възроди духовно света, а *Сатаната* е окован във вериги. Следва шестото хилядолетие, от началото на четвърти до четиринадесети век след исляма, в което *Сатаната* е освободен и злото доминира. Сега сме в седмото хилядолетие, което е времето на Бог и Неговия Месия, на доброто и целомъдрието, на истинската вяра и духовното възраждане на човечеството, на праведността и провъзгласяването на Единството на Бог и Божественото поклонение. С навлизането на света в седмото хилядолетие, Милениума, никой друг месия не може да стъпи на земята, защото времето му е отминало. Истинският Месия е този, който се е появил у уреченото време и е оповестил идването си пред света. Всички тези предсказания са в Свещения Коран, а са били изречени и от по-ранните пророци. В действителност, никое пророчество не е изречено с такава честота и сила като пророчеството относно появяването на Месията в последните векове и за злото на Антихриста.

Някои смятат, че пророчеството относно появяването на Обещания Месия съществува само в традициите [хадис], а не в Свещения Коран, и съответно изискват доказателство за това от Божието Слово. Размисъл върху думите в Священо Писание е достатъчен, за да убеди всеки разумен човек, че пророчеството е в най-простите думи на Свещения Коран. В озаглавената *Тахрим* глава се посочва, че някои личности измежду мюсюлманите ще бъдат наречени *Ibn-i-Maryam* (Син на Мария), защото в тази глава отначало вярващите се сравняват с Мария, а след това се упоменава вдъхването на душата в нея (т.е. вярващите като нея). Това показва, че вярващите, които се подчиняват напълно на Божиите заповеди и са като Мария, ще бъдат възнаградени от Бог като ги направи подобие на Христос. Във връзка с постигането на този етап, Бог казва за мен в откровение публикувано в *Брахин-е-Ахмадия*: "О, Мария! Влез заедно с приятелите си в Рая" и отново: "О, Мария! Вдъхнах в теб душата на истината," (по този начин в Мария символично е вкаран плодът на истината); и накрая: "О, Исус! Ще ти донеса естествена смърт и после ще те възнеса при себе си," където се обръща към мен като Исус Христос, като въздигане от ранга на Мария до ранга на Христос. Така направеното в *Тахрим* обещание е изпълнено с мен и аз съм наречен от Бог син на Мария.

В глава *Нур* (Светлина), Всемогъщият Бог отново казва, че наследниците на Светия Пророк ще бъдат въздигнати измежду мюсюлманите като наследниците въздигнати за Мойсей в стиха:

Аллах е обещал на онези измежду вас, които вярват и които вършат добри дела, че Той непременно ще ги направи Наследници на земята, така както Той е направил

Наследници измежду онези, които са били преди тях; и че Той наистина ще установи за тях тяхната вяра, която Той е избрал за тях; и че Той наистина ще им даде в замяна сигурност и мир след техния страх: те ще се кланят на Мен и те няма да приобщават нищо към Мен. А онези, които проявят неблагодарност след това, именно те ще бъдат непокорните.

(Глава 24: Стих 56)

От Свещения Коран става ясно, че ислямът като религия ще стане свидетел на две ужасни катастрофи, които ще застрашат живота ѝ. Едната от тях връхлетя исляма със смъртта на Светия Пророк, мир и благословиите на Аллах да бъде с него, и беше предотвратена в ръцете на Абу Бакр (Аллах да е доволен от него), първият халиф според Божественото обещание. Втората катастрофа според Свещения Коран ще бъде събуденото от Антихриста зло, за чието отблъскване ще се появи Обещания Месия. Заклучителните думи на *Фатиха*, които всеки мюсюлманин трябва да повтаря в молитвите си, загатват точно за това огромно зло, както и за това време на скръб, за което се отнася пророчеството съдържащо се в същия стих (Глава 24: Стих 56), което се среща в *Нур* веднага след думите, в които се обещава наследници на Светия Пророк, мир и благословиите на Аллах да бъде с него. С тези думи Всемогъщият Бог ни казва, че в последните векове, когато вярата на исляма ще е силно разклатена, толкова силно, че ще е застрашена от погасяване и пълно помитане, Той ще я възстанови на земята с твърдост и ще даде на мюсюлманите сигурност след големия страх. В същия смисъл в Корана се казва на друго място:

Именно, Той е онзи, който изпрати долу на земята свой Пратеник с напътствие и с истинска вяра, за да може той да направи така, че тя да надделе над всяка друга вяра, както и да се противят на това идолопоклонниците. (Глава 9: Стих 33)

Отново, в стиха:

Наистина, Сми Ние спуснахме долу на земята това увещание и несъмнено ние ще бъдем негов хранител. (Глава 15: Стих 10)

и също се отнася за времето на Обещания Месия, защото се говори за изпращането на земята на Откровение, което е извършено чрез Светия Пророк, мир и благословиите на Аллах да бъде с него. Говори се и за пазене на откритата дума от враговете ѝ, когато тя е застрашена от погасяване, каквато е функцията на Обещания Месия. Тук накратко посочих стиховете, в които се посочва идването на Обещания Месия, чрез прости думи или загатване, тъй като подробно доказателство не е възможно за границите на една лекция. Това е достатъчно доказателство за всеки, който търси факти за моето твърдение в Свещения Коран, по същия начин, по който търси факти за твърдението на Светия Пророк, мир и благословиите на Аллах да бъде с него, или Исус Христос (Мир на душата му) в предишни книги. Ако тези предсказания не се смятат за достатъчни, трябва да се признае също така, че няма предсказание в Тора за появяването на Исус (Мир на душата му) или нашия Свети Пророк, мир и благословиите на Аллах да бъде с него, защото ако предишните предсказания не са много определени, то и по-късните също не

са. Точно тук евреите се объркат в разпознаването на двата пророка – Исус и Мухаммад, нека Божието благословие бъде с тях. Например, ако в предсказанията за появяването на нашия Свети Пророк, мир и благословиите на Аллах да бъде с него, беше казано с ясни и прости думи, че ще бъде роден в Мека, че ще се казва Мухаммад, че баща му и дядо му ще се казват Абдула и Абдул Муталиб, че ще бъде исмаелит, че преследван в Мека, ще преселва в Медина, и че ще бъде роден много години след Мойсей, тогава нито един евреин не би го отрекъл. Пречките при предсказанията относно появяването на Исус Христос (Мир на душата му) са още по-големи и са базирани върху това, че евреите и до днес се смятат за извинени за отричането на Исус (Мир на душата му). В тези предсказания ясно се посочва, че Илия (Мир на душата му) ще се появи отново преди появата на истинския Месия и предсказанията за това се съдържат в откровенията. Но тъй като Илия (Мир на душата му) не се появява отново, твърдението на Исус (Мир на душата му) за Месийство не може да се смята за истинско от евреите. Когато се срещнал с тази пречка, Исус (Мир на душата му) от върнал, че под появата на Илия се е имала предвид появата на някой като него, а не на самия него. Но това обяснение е отхвърлено от евреите като противоречиво на Божието Слово, което говори за появата не на някой като Илия (Мир на душата му), а на самия Илия (Мир на душата му). Тези съображения ясно показват, че предсказанията относно появата на Божиите пророци са винаги потайни и могат да служат за различаване на праведните от грешниците.

Това обаче не е всичко, което мога да кажа в защита на своето твърдение. Основано на истината твърдение не се съпътства само с един вид доказателство, а като истински диамант свети с пълния си блясък във всяка своя част. Такова е моето твърдение за Обещано Месийство. Неговата истинност сияе от всяка точка, от която се погледне. Моето твърдение, че съм изпратен от Бог, и че съм получател на Божието Откровение датира от повече от 27 години и е публикувано в моята книга *Брахин-е-Ахмадия* преди около 24 години. Такава дълга и продължителна серия лъжи е немислима. Колкото и добър лъжец да е човек, той не може да бъде винен за поддържане на лъжа за такъв продължителен период от време, която касае целия свят. Още повече, че Всемогъщият Бог не помага на самозванците. Помислете за човек, който всеки ден измисля нова лъжа, скалпва думи и предсказания, и твърди, че е получил просветление от Бог или Божието Слово е слязло при него, като откровение от Всемогъщия, а в същото време Бог знае, че той е голям лъжец и самозванец. Помислете дали Бог би помогнал на такова проклето същество, дали би му позволил да заблуждава и увеличава последователите си с годините и да осуетява планове на враговете му да го унищожат. В продължение на вече 27 години имам непрестанната подкрепа на Бог, а броят на последователите ми се увеличава постоянно, въпреки острата опозиция. Тези факти не ме ли посочват като истинския избран?

Има още един аргумент, който затвърждава истинността на моето твърдение. Преди 24 години, когато бях доста неизвестен на света и живеях в усамотение, Всемогъщият Бог ми откри някои предсказания относно бъдещия ми живот, които по това време и при тези обстоятелства бяха

публикувани в *Брахин-е-Ахмадия*, която пишех тогава. Всемогъщият Бог ми проговори: "О, мой Ахмад, ти следваш волята ми и си с мен. Твоята тайна е и моя тайна. Ти си за Мен Моето Единство и Постоянство, и дойде време да ти се помогне и да станеш известен сред хората. Ти в мое присъствие притежаваш възвишеност, каквато светът не познава. Бог ще ти помогне във всички дела. Ти притежаваш възвишеност в мое присъствие и аз те избрах за Себе си и ще направя така, че много хора да те следват и да ти се подчиняват, и да те направят свой водач. Ние ще накараме хора от небето да ти помагат. Помощта ще дойде от тайни и далечни пътища. Хора от далечни краища на света ще се присъединят към теб. Затова не трябва да се отвръщаш или изморяваш от тях поради големия им брой, а да ги приемаш с доброта и учтивост. Моли се на Бог: 'Боже, не ме оставяй сам, а ти си най-добрият наследник.' Бог ще ти намери спътници. Ще видиш сълзи в очите им и те ще казват: 'Боже, чухме гласа на този, който приканва хората към вярата в Бог.' Наистина, ще те направя Мой пълномощник на земята и хората ще казват с презрение за теб: 'Откъде и как имаш такава възвишеност и висок ранг?' Ти им кажи: 'Моят Бог е прекрасен Бог и Неговата сила е прекрасна.' Той не се разпитва за делата си, но Той ще пита всеки за казаното от Него. Те ще кажат: 'Това е измислица.' Ти кажи: 'Това е Божията повеля' и ги остави с неоснователните им подигравки. Бог е този, който е изпратил Неговия Пратеник с напътствия и религията на истината, която да победи всички останали религии. Те ще се опитат да угасят разпалената от Бог светлина, но Бог ще направи тази светлина съвършена и ще я запали в сърцата, които са готови да я приемат, дори на неверниците да не им харесва. Бог ще те пази от техните злини, дори хората да не могат да те спасят. Ти си пред очите ми, аз съм те нарекъл *Мутаваккил* (Уповаващ в Бог) и Бог няма да те остави докато не раздели праведните от грешниците. Две овце ще бъдат заклани и всеки на земята трябва да вкуси смъртта. Може да има нещо, към което не си предразположен, но то да е добро за теб, а може да има нещо, което смяташ за добро, но получаването му да ти навреди. Бог знае какво е добро за теб и какво не, а ти не знаеш."

Ще се разбере, че горните откровения съдържат четири важни предсказания. **Първо**, когато бях сам и без спътници, преди около 24 години, Бог ми прати радостната вест, че няма да остана сам, а ще имам многобройни последователи и хората ще идват при мен от далечни краища в такъв брой, че ще се изморят. **Второ**, че ще получа голяма подкрепа от тези хора. Какъв бях при публикуването на тези предсказания и какъв съм сега, около четвърт век по-късно, е известно на целия свят. Тогава живеях в усамотение в малко село, а сега имам над 200 000 последователи.

Третото предсказание в тази връзка е, че хората ще направят всичко възможно, за да провалят тази Божия повеля и да угасят светлината, но техните усилия ще са напразни и замислите им ще бъдат осуетени. Тези три предсказания блещат като обедно слънце. Никой разумен човек не би твърдял, че тези прекрасни откровения на дълбоките тайни на бъдещето, върху които никое предположение или догадка не може да хвърли ни най-малка светлина, биха

могли да бъдат разкрити по-рано, освен чрез откровение от Всемогъщия Бог, който знае всички тайни. Няма обстоятелство, което може да накара интелигентния човек да предположи, че безпомощният и самотен мъж, който никога не е излизал от ъгъла на усамотението, един ден ще стане лидер и водач на стотици хиляди хора. Ако човек има силата да разкрие такива тайни, нека бъде цитиран друг подобен случай. Възвишеността на тези предсказания става по-ясна и човешкото сърце се прекланя с истинско смирение пред могъщото Божие познание, когато третото предсказание за опитите на хората да осуетят изпълнението на тези предсказания и Божието обещание да доведе изпълнението им въпреки съпротивата, се помни. Възможно ли е обикновен смъртен да мобилизира света по този начин? Не, той дори не би могъл да каже, че ще живее толкова време. **Четвъртото** предсказание, което заслужава специалното внимание на читателя, е във връзка със заколението на две овце, което беше изпълнено с мъченичеството на двама от моите последователи в Афганистан, а именно Шейх Абдул Рахман и Сахибзада Маулви Абдул Латиф от страна съответно на Амир Абдул Рахман и Амир Хабибула [управници на Афганистан].

“...Има други важни фактори при определянето на истинността на едно твърдение за месийство...

...Ако на всички тези въпроси бъде даден задоволителен отговор, те биха били доказателство за неговата истина. Ясно е, че в настоящия момент нуждата от водач и реформатор се усеща много силно от целия свят, свещените книги...”

Освен тези, има стотици други предсказания, които са изпълнени във времето си. Веднъж казаха на Маулви Хаким Нуруддин, че ще му се роди син с рани по тялото и предсказанието беше публикувано в книга. След известно време обещаният син беше роден и имаше предсказаните рани по тялото. Маулви Сахиб присъства на тази среща и всеки може да го попита за истинността на това мое твърдение. В друг случай, Абдул Рахим Хан, един от синовете на Сардар Мухаммад Али Хан, Райс [лидер на клан] на Малеркотла, беше повален от тежко заболяване и всички надежди за живота му бяха изгубени. Когато се молах за него на Бог, беше ми разкрито, че момчето ще се възстанови заради моята молитва; като добър съчувственик аз се молах за него и болестта изчезна. Абдула Хан, вторият син на същия господин, също се разболя много тежко и всички очакваха смъртта му. Аз се молах за него и Бог ме извести за неговото възстановяване, както и стана. Има много други знаци, но ако разкажа за тях, тази лекция няма да свърши дори след 10 дни. Стотици хиляди мъже могат да потвърдят истинността на тези знаци, защото те бяха показани пред очите им. Събрал съм 150 от тях в книга озаглавена *Нузул-ул-Месих*, която скоро ще бъде издадена. Тези знаци са от най-различен вид. Някои от тях се появиха на небето, а други на земята; някои бяха свързани с мои приятели,

а други с мои врагове; някои засягаха мен и децата ми, а други бяха показани от Бог чрез враговете ми, без никаква намеса от моя страна. Към последния клас спада един знак, който беше показан чрез Маулви Гулам Дастгир от Касур, който публикува в книгата си *Фатех Рахман*, по свое собствено желание, молитва против мен – Бог да унищожи първо този от нас двамата, който лъже. След няколко дни Маулви умря, което е свидетелство за искреността ми. Освен това, **има хиляди хора, които се убедиха в искреността ми чрез видения и ме приеха по този начин.**

Има други важни фактори при определянето на истинността на едно твърдение за месийство. Дали претендентът се е появил във време на нужда, т.е. когато нуждата от водач се усеща от целия свят, дали се е появил точно в предсказаното време, дали получава подкрепа от Бог, дали е опровергал напълно възраженията на опонентите си срещу неговото твърдение, това са въпроси, които извървяват дълъг път, за да докажат истинността или неверността на неговото твърдение. Ако на всички тези въпроси бъде даден задоволителен отговор, те ще са доказателство за неговата истинност.

В момента е ясно, че светът има голяма нужда от водач и реформатор. Ислямът се нуждае от утешителната ръка на реформатор, който да донесе единство и хармония между борещите се групи и силната ръка на някой, който да ги защитава от вражески атаки, докато светът като цяло се нуждае от духовен водач, който да му възстанови изгубената духовност и изчезналата от лицето му сигурност, и така, укрепвайки вярата, да освободи хората от греховността и да ги вкара в пътя на целомъдрието и праведността. Има факти, които никой не може да отрече, освен ако не е заслепен от предрасъдъци, и затова аз ясно отговарям на **първото** от изброените по-горе условия, *а именно* условието за появяване във време на нужда. На **второ** място, трябва да се види дали съм се появил в предсказаното време. Най-ясното предсказание е това за появата на Обещания Месия в края на шестото и началото на седмото хилядолетие от Адам. При изчисление по лунарни години, седмото хилядолетие е започнало, а по соларни години – шестото хилядолетие е към края си. Освен това Светият Пророк, мир и благословиите на Аллах да бъдат върху наго, е казал, както се съобщава в истинските предания, че сред мюсюлманите ще се появява реформатор в началото на всеки век, който да даде нов живот на свещената религия ислям. Но е изминала повече от една пета от четиринадесети век и не се е появил друг реформатор, който да претендира за власт по горното предание. **Трето**, трябва да се види дали Бог помага на претендента или не. Това условие е изпълнено при мен, защото срещу мен са се изправяли противници от всяка една общност, които са правели всичко по силите си, за да ме провалят и заговорничат против мен, но всички техни планове бяха безнадеждно сломени от Всемогъщия Бог. Няма общност, която да не се е опитала да ме унищожи. Но против тяхната воля, Всемогъщият Бог ме удостои с почит и направи хиляди хора мои последователи. Какво е това, ако не Божествена помощ, защото на земята бяха положени всички усилия да ме унищожат. Колкото по-силна ставаше съпротивата, толкова повече

успях, като сега броят на моите последователи надхвърля двеста хиляди. Ако скрита Ръка не ме подкрепяше, ако мисията ми беше основана на човешки машинации, отдавна щях да съм прострелян от някоя от стрелите, на които съм бил мишена, и щях да съм напълно унищожен, без от мен да е останала никаква следа. Няма съмнение, че един самозванец не успява, а бива унищожен по един или друг начин, защото самият Бог е негов враг. А Всемогъщият Бог ме предпазваше от всяко насочено срещу мен зло, съгласно Неговото обещание от преди двадесет и четири години. Каква прекрасна помощ от Всевишния, че първо ме уведоми в моята самота и уединение, че ще ме подкрепя и ще доведе хиляди хора при мен, че ще осуети злите планове на враговете ми срещу мен, след което изпълни всичко предсказано от Него. Колко очевидна е Неговата подкрепа и колко ясен е този знак! Възможно ли е човек или дявол да предскаже по време на безпомощност своя огромен успех в бъдеще и това да бъде изпълнено въпреки усилията на многобройните врагове, които се изправят срещу него, за да го унищожат?

Четвъртото условие, *а именно* че възраженията на противниците ще бъдат напълно опровергани, също беше изпълнено от мен. Най-голямото възражение срещу моето твърдение е, че Исус (Мир на душата му) е жив и самият той трябва да се върне на света, за да изпълни предсказанието относно Обещания Месия в последните векове. Аз доказах в опровержение на това твърдение, че Исус (Мир на душата му) е мъртъв и не може да се върне. За мюсюлманите тежестта на Корана е решаваща, а той казва:

„ Аз не съм им казал нищо друго освен онова, което Ти си ми заповядал – „ покланяйте се на Аллах, моят повелител и ваш повелител” И аз бях свидетел над тях до тогава, докато бях сред тях, но след като Ти ми изпрати смърт, Ти беше блюстителят над тях и Ти си свидетел над всички неща”. (Глава 5: Стих 118)

Поводът за този стих в Корана е, че в деня на страшния съд, Бог ще попита Исус (Мир на душата му) дали е казал на хората си, че трябва да приемат него и майка му като богове и да ги боготворят. Исус (Мир на душата му) ще отговори, че им е казал само това, което Бог му е заповядал да каже, *а именно*, че трябва да боготворят само Бог, а него да смятат за Негов пратеник, и че е знаел какво правят докато е бил сред тях, “ но след като Ти ми изпрати смърт, Ти беше свидетел на делата им, аз не познах какво се случи след мен”. Отговорът на Исус (Мир на душата му) е, че неговите последователи не са издигнали грешното вярване за неговата божественост преди смъртта му. Ето защо, ако мюсюлманин вярва, че Исус (Мир на душата му) е още жив, той трябва да признае, че християнската вяра е истинска. Още повече, тук Исус (Мир на душата му) показва незнание за участието на последователите си след неговата смърт – факт, който противоречи на теорията за неговото второ пришествие, защото в този случай той не би трябвало да е неосведомен за измислените от християнството доктрини след неговата смърт. Вярването, че Исус (Мир на душата му) ще се върне отново и присъединявайки се към Махди ще убие неверниците, опровергава цитирания по-горе стих от Корана и по тази причина трябва да бъде отхвърлено. Не може да се приеме, че Исус (Мир на душата му) ще скрие от Бог

факта, че е слязъл на земята, живял е 40 години там и е убивал християните, което е далеч от достойнството на пророк, а и нищо не може да остане скрито в дена на страшния съд. Ако човек има истинска вяра в Свещения Коран, ще види, че цялата фабула за убийствените дела на Махди и слизането на Исус (Мир на душата му) от Рая да му помага в това кърваво дело се опровергава само от един стих.

Когато всяка гледна точка на противниците е опровергана, те вадят като последен коз неоснователното възражение, че едно или две от хилядите мои предсказания не са изпълнени, което в интерес на истината не е вярно. Освен това, ще стане ясно, че толкова отхвърляните предсказания относно наказанието на определени личности и Божествения закон, както става видно от свещените книги на Бог, че свързаните с наказание предсказания са винаги условни, независимо дали в него условието е изказано или не, а наказанието може да се избегне чрез покаяние, милосърдие или показване на страх от Бог. Предсказанието на пророк Йона (Мир на душата му) е пример за това. Не е имало изрично условие в това предсказание, но наказанието е избегнато с покаянието на хората. Затова, ако установеният на небето закон не беше истински, пророкуването на Йона (Мир на душата му) би било под сериозен въпрос. Не може да има съмнение, че намерението на Бог да накаже човек се прекратява при неговото разкаяние, а какво е предсказанието, освен показване на това намерение чрез пророк? Ако такава мярка може да бъде предотвратена, когато не е разкрита на човек, не може да има възражения относно нейното предотвратяване, когато бъде разкрита чрез пророк.

Същността на предсказанието относно смъртта на Абдула Атам беше, че единия от двамата, Атам или аз, този който греши, ще бъде унищожен пред очите на другия. Истинността на това предсказание беше доказана със смъртта на Атам и е неразумно да се възразява срещу него на база това, че не е умрял в рамките на посоченото време, защото времеви период имаше условие с ясни думи. Атам показа страх и му беше дадена отсрочка според изричното условие в предсказанието, но когато той скри истината, той бързо беше хванат от Бог и умря според предсказанието. Дори условието да не беше изрично посочено, той би могъл да се възползва от него според Божествения закон относно предсказанията с наказание. Освен това, не винаги всички детайли се съдържат в предсказанията, а се показват едва след тяхното изпълнение. Понякога се случва така, че се допуска грешка при тълкуването на предсказание, защото все пак всички пророци са смъртни. Например, Исус (Мир на душата му) е предсказал, че неговите дванадесет апостола ще седят на дванадесет трона, а едният от тях стана на дявола през неговия живот. Той също така е предсказал, че мъжете от неговото време ще са още живи, когато той се завърне. Това също остава неизпълнено поради грешка в тълкуването на думите на откровението. Някои други пророци на Исус (Мир на душата му) също имат подобна съдба. Що се отнася до моите предсказания, хиляди от тях са изпълнени в пълни детайли, и да се отхвърлят всички те заради едно-две посочвани за неизпълнени не е нищо друго, освен умишлено отричане на истината. Искрено се надявам и съм убеден, че всеки прекарал

четиридесет дни с мен ще стане свидетел на знак от небето. Тук ще приключи тази лекция и се надявам казаното от мен да е достатъчно за търсещия истината. И мир нему, който следва истината и водачеството.